

[Forsvarsministeren.]

hensyn, vi har at tage til os selv vedrørende placering af en styrke udenfor Danmarks grænser.

Det ærede medlem siger, at efter hans mening er en løsning på grundlag af en forøgelse af vort Tysklandskommando den slettest mulige. Jeg vil sige tværtimod, således som stillingen ligger i øjeblikket, ikke mindst med hensyn til de norske styrker, der har ligget syd for den danske grænse, og som jo siden 1949 har været tre gange så store som de danske styrker. Efter at der udfra NATO-overvejelser er truffet en afgørelse i dette spørgsmål, har problemet for Danmarks eget vedkommende og for vort forsvars vedkommende stillet sig under en ny synsvinkel under de forhandlinger, der har været ført med NATO-myndighederne, forhandlinger, som jeg ikke har kunnet sætte til side, idet jeg naturligvis har taget og måttet tage et skyldigt hensyn til de henstillinger, der i så henseende er kommet dels som sagt udfra NATOs fælles interesser og dels udfra Danmarks egne velforståede, forsvarsmæssige interesser i den givne situation.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd, således som denne lov er ændret ved lov nr. 207 af 12. april 1949.

Valgt blev: *Frede Nielsen, Lysholt Hansen, Qvist Hansen, Bodil Koch, Th. Mikkelsen, Peter Nielsen, Th. Poulsen, Marius Buhl, Arnth Jensen, Anker Lau, Gottschalck-Hansen, Baagø-Hansen, Fibiger, Jørgen Jørgensen (Lejre) og Evald Christensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om moderskabsydelse og om erhvervsmæssigt arbejdende kvinders rettigheder og pligter i anledning af fødsel [af Petra Petersen m. fl.].

Valgt blev: *Viola Nørlov, Nina Andersen, Kaj Andresen, Fanny Jensen, Kai Jensen,*

Bodil Koch, Strøm, Krogh, Foged, Laurits Pedersen, Erna Sørensen, Gottschalck-Hansen, Marie Antoinette von Lowzow, Kirsten Gloerfelt-Tarp og Karl M. Andersen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov nr. 301 af 6. juni 1946 om statens tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3173; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1361).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Med hensyn til lovforslagets første afsnit, der angår ændringer i tjenestemandsløvens regler om fortabelse af pensionsret, har jeg ingen bemærkninger at gøre.

Det andet afsnit angår en ændret pensionsordning for de ved den ekstraordinære tjenestemandsdømstol afskedigede tjenestemænd. Det er jo et af tidens karaktertræk, at man mere og mere er kommet ind på den tankegang, at man vel straffer, men at straffens virkning er ophørt med afsoningen, således at den pågældende derefter skal have alle sine rettigheder igen og dermed også mulighed for igen at tjene sit udkomme. Begrebet synder, der aldrig kan sones, er dermed ophørt at eksistere, og det er en tankegang, som jeg kan give fuld tilslutning. Den må også gælde for dem, der under krigen gjorde sig skyldig i unationale handlinger. De har fået deres straf og dermed basta.

Men problemet bliver betydelig mere indviklet for dem, der er dømt ved tjenestemandsdømstolen. Straffen her bestod jo hovedsagelig og i hvert fald for de graverende tilfælde i afskedigelse med fuld pension, uden pension eller med en mere eller mindre nedsat pension. Straffen er altså i sig selv den, at de mistede deres embede, men ikke at de hindredes i at søge noget andet. Genansætter man dem, betyder det, at selve straffen og ikke dens virkninger ændres, og derfor er det min opfattelse, at man skal gå meget forsigtigt til værks i denne sag.

Forslaget, der foreligger her, og som bygger på en kommissionsindstilling, går ud på, at der skal være visse muligheder for genansættelse, dog ikke i en tjenestemandsstilling, men på honorarbasis. Jeg forstår